
VALET I IRAN ÄR ODEMOKRATISKT

Christofer Fjellner, Ardavan Khoshnood och Majed Safaee

19 februari 2004

Sydsvenskan, Debatt

<https://www.sydsvenskan.se/2004-02-18/valet-i-iran-ar-odemokratiskt>

Nedladdat från: <http://www.ardavan.se>

Valet i Iran är odemokratiskt

I morgon går iranierna till valurnorna. Trots förekomsten av allmänna val kan Iran knappast betecknas som en demokrati. Förtrycket sträcker sig långt utanför landets gränser, skriver bland andra Moderata ungdomsförbundets ordförande Christofer Fjellner.

I morgon, den 20 februari, kommer parlamentsval att äga rum i Iran. Men ingen skall låta sig luras att tro att Iran för den skull är en demokrati.

Valet är allt annat än demokratiskt. Det regimtrogna väktarrådet har förbjudit över 2 000 reformpolitiker att ställa upp i valet. I protest har över etthundra parlamentsledamöter, samtliga provinsguvernörer och en del ministrar avgått, vilket har lett till en politisk kris i landet. De som avgått hotas nu med fängelse, eftersom de anses ha handlat "mot islam" när de lämnade sina uppdrag i protest. Som om det inte vore nog så har regimen i Iran förbjudit landets press att rapportera om den politiska krisen.

En tanke borde därför ägnas åt detta land där människor särskilt tydligt förnekas sina mänskliga rättigheter och tvingas leva under förtryck. I Iran lever närmare 60 miljoner människor under en perverterad form av islam, konstruerad av regimen för att passa dess egna syften. Ifrågasättande av regimen och dess tolkning av islam innebär ofta döden - att stenas till döds är inget ovanligt straff, särskilt inte för kvinnor.

Trots att Iran är ett av världens mest oljerika länder lever en stor del av befolkningen i stor fattigdom på grund av att den politiska och religiösa eliten är mer intresserad av att fylla sina egna fickor än att styra landet i riktning mot frihet och välstånd.

I en läpparnas bekännelse säger sig de styrande i Iran delta i kriget mot terrorismen, men det är ingen hemlighet att regimen avsätter stora medel till olika terrorgrupper, och att landet vid ett flertal tillfällen ägnat sig åt statsterrorism. Ett exempel är mordet på den kanadensiska journalisten Zahra Kazemi, som greps av säkerhetspolisen när hon fotograferade en demonstration i Teheran den 23 juni 2003. Efter tre dygn i fängelse uppgavs hon ha dött i ett slaganfall. För en tid sedan erkände man dock att hon i verkligheten misshandlats till döds.

Man kan dock märka en tydlig vilja till förändring bland den unga befolkningen. De senaste åren har hundratusentals studenter vid ett flertal tillfällen demonstrerat för yttrandefrihet och frisläppandet av politiska fångar. Trots att den iranska regimen genom sin fruktade säkerhetspolis gått till hårt angrepp mot liberala tidningar, studentföreningar, oppositionella och deras familjer vägrar demonstranterna att ge upp. Förra sommaren krävdes för första gången ayatollans avgång och fullständiga demokratiska rättigheter. Protesterna slogs brutalt ner av religiösa paramilitära organisationer.

Kraven på förändring tystnar dock inte. En opinionsundersökning har också visat att hela 74 procent av befolkningen vill normalisera relationerna till USA. Detta visar tydligt hur mycket människorna i Iran vill ha frihet och demokrati; det visar också att bilden av det stora USA-hat som påstås finnas i Mellanöstern är kraftigt förfalskad.

För Irans framtid är det viktigt att den internationella koalitionen lyckas med sitt uppdrag i Irak; nås framgång i att förvandla en brutal diktatur till en fredlig demokrati kommer detta att ge en välkommen skjuts framåt åt flera demokratiska rörelser i Mellanöstern, inte minst i Iran.

Omvärlden måste klart och tydligt visa sitt stöd till den demokratiska oppositionen i Iran. Det är också viktigt att öka handeln med Iran, för när människors internationella kontaktytor breddas minskar regimen möjligheter att kontrollera information kraftigt. I Moderata ungdomsförbundet drar vi vårt strå till stacken genom den frihetskampanj där vi kräver frihet i världens tio mest förtryckande stater.

När vi försökt engagera exiliranier i vår kampanj har vi påmint om att Irans öde i allra högsta grad berör oss som lever här i Sverige. Flera personer som delar våra åsikter har avböjt att offentligt visa sitt stöd, av rädsla för repressalier från regimen riktade mot den egna personen, eller nära och kära som fortfarande bor i Iran. Den iranska terrorregimen har sina tentakler långt in i det "trygga" svenska samhället. Den rädsla regimen sprider måste vi förvandla till engagemang.

CHRISTOFER FJELLNER

ARDAVAN KHOSHNOOD

MAJED SAFAEE